

עפ"א (חיפה) 52343-06-24 - לטיף אבו לטיף ע"י נ' מדינת ישראל - פרקליטות המדינה ע"י

עפ"א (חיפה) 52343-06-24 - לטיף אבו לטיף ע"י נ' מדינת ישראל - פרקליטות המדינה ע"י מחוזי חיפה
עפ"א (חיפה) 52343-06-24
לטיף אבו לטיף ע"י

נגד

מדינת ישראל - פרקליטות המדינה ע"י

ב"כ עו"ד עופרה אורנשטין

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

[31.07.2024]

כבוד השופט שלמה בנג'ו

החלטה

1. בקשה לעיון חוזר בהחלטה מיום 30/7/24 בה נדחתה בקשת המערער לעיכוב ביצוע.
 2. לאחר העיון בבקשה ובתגובה לא נמצא לשנות מהתוצאה הסופית בהחלטה שניתנה.
 3. ב"כ המערער המלומד טוען כי שגה בית המשפט בהחלטתו הנ"ל, שכן הדיון בערעור נגע אך ורק לטענות אודות מתן ארכה לביצוע הצו (סעיף 224 לחוק התכנון והבניה), ולא אודות עיכוב ביצועו (סעיף 254ט לחוק התכנון והבניה), ולכן ההנמקה בהחלטה מושא העיון החוזר המתבססת על הוראות סעיף 254ט(ט) לפיה אין כלל זכות ערעור, לא יכולה לעמוד ולכן יש לקבל את הבקשה ולעכב את ביצוע צו ההריסה.
 4. הגישה הפורמליסטית בה אוחז כעת ב"כ המערער המלומד אינה מתיישבת עם טענותיו לפיהן אין לדקדק בפרוצדורה שעה שביקש להרחיב את חזית הערעור, ויש לשעות לטענותיו אף אם לא נטענו בכתב הערעור (סעיף 4 לתשובתו לתגובת המשיבה בעניין עיכוב הביצוע), מה גם שב"כ המערער העלה בערעור טענות הגנה מן הצדק כדי להדוף את ביצוע הצו, בטענה שאין מבצעים צווי הריסה כלפי שכניו של המערער, עוד העלה טענות אודות מדיניות ותכנון עתידי, בטענה כי קיים אופק תכנוני כדי להדוף את ביצוע הצו - כל אלה הן טענות שאין בינן לבין סעיף 224 לחוק התכנון והבניה, דבר וחצי דבר.
 5. נדמה לבית המשפט, שיש להשקיף על מהות הדברים מבלי כמובן להסיט מבט מהמסגרת הדיונית הנורמטיבית. במהות הדברים, כל בקשותיו של המערער הן בבית המשפט קמא והן בבית משפט זה, סבות סביב עיכוב ביצועו וביטולו של צו ההריסה המנהלי שניתן כנגד בניה לא חוקית שבנה בהיקף ניכר. תקיפת הצו המנהלי הייתה אמנם בשאלת הארכת המועד לביצועו בטענות שונות, לרבות העדר הסמכות ליתתו, חריגה ממכסת תקופות הארכה וכו', אך רובן ככולן סבות סביב ציר תוקפו ועיכוב ביצועו של צו ההריסה.
 6. מעבר לכך, וגם אם ישקיף בית המשפט במבט פורמלי כבקשת ב"כ המערער המלומד על הדברים, הרי שהשוואת כתב הערעור לפסק הדין תלמד את הקורא, כי בית המשפט דן בפסק דינו בערעור, בכל הטענות שהעלה ב"כ המערער, הנוגעות להיבטי סעיף 224 לחוק התכנון והבניה. בהחלטה מושא העיון החוזר, שניתנה בעקבות בקשה שהגיש ב"כ המערער, בה טען כי לא הייתה התייחסות לטענותיו תוך שביקש עיכוב ביצוע צו ההריסה, השלים בית המשפט את התייחסותו, ונתן מענה והתייחסות גם לטענות שלא בא זכרן בכתב הערעור, לרבות ביחס לתחולת חוקי החירום. בהקשר אחרון זה ישוב בית המשפט וידגיש את תחולת חוקי החירום מושא החלטתו מאתמול, על הוראת סעיף 222 (ב) לחוק התכנון והבניה, שמכוחה נמדדים הזמנים לביצוע הצו, ושמסביבו סב ציר טענותיו של המערער.
 7. כך שנדמה כי בית המשפט הקיף את הסוגיה של סעיף 224 לחוק התכנון והבניה והארכת תקופת ביצוע צו ההריסה, מכל היבטיה, בזיקה לטענות שהועלו ע"י ב"כ המערער המלומד, ולא מצא כי יש בטענות ממש, ולכן נדחה הערעור ויחד איתו בקשותיו של המערער.
 8. בנסיבות מצטברות אלה לא נמצאה עילה לעיון מחדש בהחלטה, וגם אם אניח לטובת המערער, כי אין תחולה להוראת סעיף 254ט(ט) לחוק התכנון והבניה, עליה התבססה אחת מהנמקותיו של ביהמ"ש בהחלטה מושא העיון החוזר, יתר הנימוקים שבהחלטה מושא העיון חוזר, משמיטים את הבסיס המשפטי עליו נשענים טיעוני המערער, ולכן חוששני שלא ניתן להעתר לבקשתו.
- ניתנה היום, כ"ה תמוז תשפ"ד, 31 יולי 2024, בהעדר הצדדים.